

Verhaaltje van Konijn.

In een zachte groene weide, onder een grote boom, ligt een hol verscholen tussen het gras. Daar woont mama Konijn met haar drie kleintjes: Pluis, Vlokje en Snuit.

Elke ochtend springt mama Konijn naar buiten. Ze zoekt sappige blaadjes, geurige bloemen en zoete worteltjes. Haar mandje raakt snel vol en dat is maar goed ook, want haar kleintjes hebben honger en groeien hard.

“Wanneer komt mama terug?” piept Pluis.

“Zodra haar mandje vol is,” fluistert Vlokje.

Snuit wiebelt met zijn neusje en zegt: “Ik ruik haar al!”

Ja hoor, daar komt mama aan, haar mandje vol lekkers, met een glimlach op haar snuit. Ze duikt het hol in, zet alles netjes neer, knuffelt haar kleintjes één voor één. Als ze daarmee klaar is legt ze het eten voor hen neer. Ze smullen met zijn allen van alles wat is meegenomen tot alles op is.

Na het eten kruipen de kleintjes dicht tegen haar aan. Het is bedtijd. Buiten zakt de zon langzaam weg maar binnen is het warm en knus. Mama leest wat voor en ze soezen nog wat in hun hol. Gezellig warm tegen elkaar aan. Genietend van een volle buik en de warmte in het nest.

“Mama?” fluistert Snuit.

“Ja lieverd?”

“Je bent de allerliefste mama van de hele wei!” De andere kleintjes knikken en ze knuffelen met elkaar.

Mama glimlacht, sluit haar ogen en fluistert: “Ik hou ook van jullie. Welterusten, mijn kleintjes.”

Zo vallen ze met elkaar lekker in slaap.

Welterusten, allemaal!

Rijmpje van Konijn.

Mama Konijn springt door het gras van de wei.
Haar mandje vol, ze weet: dat maakt haar jongen blij.

De zon schijnt zacht, de lucht is blauw.
Ze denkt aan haar kleintjes, lief en trouw.

In het hol, daar wachten zij.
Pluis, Vlokje en Snuit, ze zijn heel erg blij.

Ze knabbelen samen aan het eten, dicht bijeen.
Met mama erbij is het veel warmer, dat merk je meteen.

De avond valt, het licht wordt zacht.
De konijntjes slapen in de nacht.

Welterusten, konijntjes, o, zo klein.
Droom maar van eten en de zonneschijn.